



Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Gunterano rege [et] co[n]fes. Cap[itulum]. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

rat viro referens vultū et gestus ac habitū viri
sancti, put erant exposuit acī ipm corporalr vi
dissit. **C** preposito etiā cūdā militū qui ad se
de longe venerat: et uxore pgnantē relinqrat: nū
clavit cōiugē māsculū peperisse: et vix pscita
tā in partu tādē nutu dei euafisse: mones ut do
mū rediret et fūlū. viij. diez natū inueniret: quē
et iohannē vocari mādauit. Qui regressus oia
ut sibi p̄dixerat cōrigisse reppit: et iohannē pue
rū nominauit. Sex monachos cum uno diacono
ad se venientes quis eorum esset clericus
inverrogauit. Quibus respondentibus nem
inem: diaconum alij iūniorem per sp̄ritūm co
gnouit: et quis esset ostendit: et de mendacio il
los redarguens bene edificatos remisit. **O**c
culu etiā cordū plurib⁹: et peccata que cōmi
serant reuelabat. Sicq; multos ad penitentiā
inducebat. Pec tridū ante obitū suū nemine
ad se ingredi permisit: vt sic deo liberins vacas
re posset. Et positis genib⁹ in oratione sp̄ritis
tum emisit. vi. kalen. aprilis.

De sc̄tō Jobe obediēt cōfessore. Lāp. vii.

Shabanes monachus
ab adolescentia sua cūdā seniori tā
ra hūilitate deseruuit: ut ipi quoq;
seni stuporem inferret. Die qdā ins
sus ab eo ut satū immane volueret qd̄ turba ho
minū magna vix voluere posse: nūc applicara
ceruice: nūc pectore rōto nixovoluere cōabaf.
Adeo ut sudore mēbiorū rotū infunderet vesti
mentū: ea p̄dilect fide ac obediētia qua puta
bar senē nūl poss fine ratione vel incassum p̄e
cipere: m̄trabilis enī humiliatis et solcite obe
dientie vir fuit. Idcoq; cognomē et obediē
tia sortitus est. Abbas suis aliquādo ut eū pro
baret lignū aridū pro foco paratū: tā prope pu
tridū vetustate defixit in terrā: inslīq; iuueni
aqua quotidie bis rigare donec v̄t̄serer: qd̄
mandatū ille v̄t̄ possibile sumens aquā bis in
die quasi dñob⁹ miliarib⁹ efferēt lignū irriga
bat: ita ut nulla occupatione vel necessitate aut
festinatae aut hyemis asperitate itermitteret
aut retardaret p̄cepti. Sicq; anno sintegro con
tinuauit: donec abbate subēte lignoq; impulsō
tuēte irrigare cessauit. alias etiā v̄t̄enētē ad
se exēplo edificaret p̄nibus qd̄nsdā mōachis
fussit iohanni vi lēnticulā olei que sola in here
mo vel sibi vel aduenientium v̄sibus necessaria
erat deorsum abſicerer: per fenestrā: quod ille
nūl p̄cogitans di inepito precepto vel necessi
tate aut olei penuria mox adimplere curauit.
Iec cassianus et ex v̄t̄is patrum.

De sc̄tō Gunterano rege et cōfes. Lāp. viii.

Ginteran⁹ rex franco⁹
tempore mauriti⁹ imperatoris mirac
lis et sanctitate refulsi. Qui ita se sp̄
ritualib⁹ actionib⁹ mācipauit: ut relatis se

cili p̄p̄is thesauros suos ecclēsīs et paup̄ib⁹
erogaret. De b̄ paul⁹ in hysto: ia lōgobardorū
refert: qdū venatū inſſerit in ſiluā hac illac cun
cris diſcurrētib⁹ ip̄o in genib⁹ fideliſſimi socii
graueſt̄ ſoporat⁹ obdormiuit. De cui⁹ aþo ore
parvū reptile egressum dī tenuē ſiuulū ibidē
poſtū traſire ſatagerer: ille in cui⁹ gremio reſ
qſebebat ſpati⁹ euaginatā ſup ſiuulū poſuit p
quā aſal transiſ ſōtiſ ſoramē intravit. Arg
poſt morulā egressus in os regis dormiētis ſo
cio ſtupēt rursus introluit. Exp̄gefate⁹ rex di
xit ſe vidisse in ſomni ū ſluuiū p̄ pōtē ferreū
p̄trāſib⁹: et ſpeluncā motis ingrediēt aui pō
dormiētē cōtingerat: et effoſo loco quē ſerpēt
dū abſcodiſt. De quo auro rex fecit ciboriū ma
xi⁹ ſup ſepulchrū dñi deferendū gēniū orna
tū. Qd̄ cū illuc deferri nō poſſi ſoſtū eft ſupra
corpus sancti marcelli martyris in ciuitate ca
bilonei. paſſi et ſepulcruſ: cuius ſestū agit p̄dīc
non. ſeptēbris. Qd̄ vſq; hodie ibi manet. Reli
diſpenſauit: et in ciuitate cabilonei, que ūc ſea
gni ſedes erat in dño quecuit. v. kalen. aprilis:
vbi et tumularis miraculis claret.

De sanctis Prisco Malco et Alejandro
martyrib⁹. Lāp. ix.

Riscus malcus et aleſ
tyres apud cesareā paleſtine paſſi
ſunt ſub pſecutione valeriani: qui
diuino fidei calore ſuccēt v̄lro in
christianoꝝ deſeruiret obiurgat. Quos ille con
tinuo pro christi noſe tēros bestiis tradidit de
noādos. v. kalen. aprilis.

De sanctis Arimogaste Archimino et
Saryro martyrib⁹. Lāp. x.

Arimogastes archimino et saryro
martyres apud aphrica tye van
dalice pſecutionis ſub gēſericō re
ge arriano cū eēt xpianissim⁹
prauitatē arrianoꝝ libertate ca
tholica frequētare arguerēt. martyriū paſſi ſūt.
Et quib⁹ archimino dūctus eft ad dī collādū
mandate rege: ut ſi expauſcerer gladiū decol
lareſ: ſinātū dimitteret. Sed q; cōſtās ſtetiſ: et
in nullo territus fuſt: dimiſſus confessor. rediſ
ſolo animo martyriū partiēdo. **S**aryr⁹ aut cū
eſſer p̄curatoꝝ dom⁹ hunerici edictū cōtra eum
pponit: ut ſi pſentire nollet: reb⁹ oib⁹ ſpoliareſ:
filii in ſervitute traderent: v̄toꝝ qd̄ ei⁹ in p̄iuge
cameratio datur: datis inducīs v̄toꝝ ad ſedū
cendum virum. Que cū diebus plurimis ipſiſ
blanditīs et lachrymis auertere non valeret: q
contra eum decreta fuerant exequūr. **A**rimogastes nō poſtq; diu tortus: et in equinco